

Maria: úžasná žena

■ vyprávění pro rodinu

„Dědečku, neřekl jsi nám, jak skončil příběh Josefa a Marie!“ volají děti na dědečka už v pyžamech a připravené zalézt do postelí. Dědečkovy příběhy jsou zajímavější než televize.

„Odsoudili Marii?“ ptá se Anička, pětiletá holčička s velkým srdcem.

Dědeček se na ni podívá, otevře svou opotřebovanou knihu a předstírá, že čte...

SKVĚLÝ NÁPAD A KRÁSNÝ SEN

Najednou dostal Josef dobrý nápad:

„Marii nesmí obžalovat! Já odejdu, uteču, zmizím – nikdo se nikdy nedozví, co se stalo a jak jsem skončil, a všichni budou obviňovat jenom mě. Řeknou: ‘Podívejte se, jak ten nešťastník potom, co to všechno způsobil, utekl a nepřijal zodpovědnost být manželem a otcem!’ Marie tak bude zachráněna. Udělám ze sebe vyvrhele, a až se Maria vrátí od své tety Alžběty sem do Nazareta, všichni ji přivítají a budou jí pomáhat.“

Ale následující noci měl Josef krásný sen. Zdálo se mu o andělu, poslu Páně, který vstoupil do jeho pokoje a osvětlil ho planoucím světlem. Anděl mu řekl: „Josefe, synu Davidův, nesmíš se bát oženit se se svou snoubenkou Marií: dítě, které čeká, je dílem Ducha svatého. Maria porodí dítě a ty mu dáš jméno Ježíš (což znamená ‘Bůh zachraňuje’), protože právě on zachrání svůj lid od všech jeho hříchů“. Když se Josef probudil, pomyslel si: „Tak už nemusím utíkat a můžu zůstat s Marií! Ale co znamená to, co řekl Boží posel? Co znamená dílo Ducha svatého?“ Josef to nevěděl, pouze chápal, že toto dítě bylo součástí velkého Božího plánu a že oni dva, Maria a Josef, jsou nástroji v rukou Božích, aby uskutečnili to, co již oznámil prorok Izaiáš: syn Marie se bude jmenovat Emmanuel, což znamená Bůh s námi.

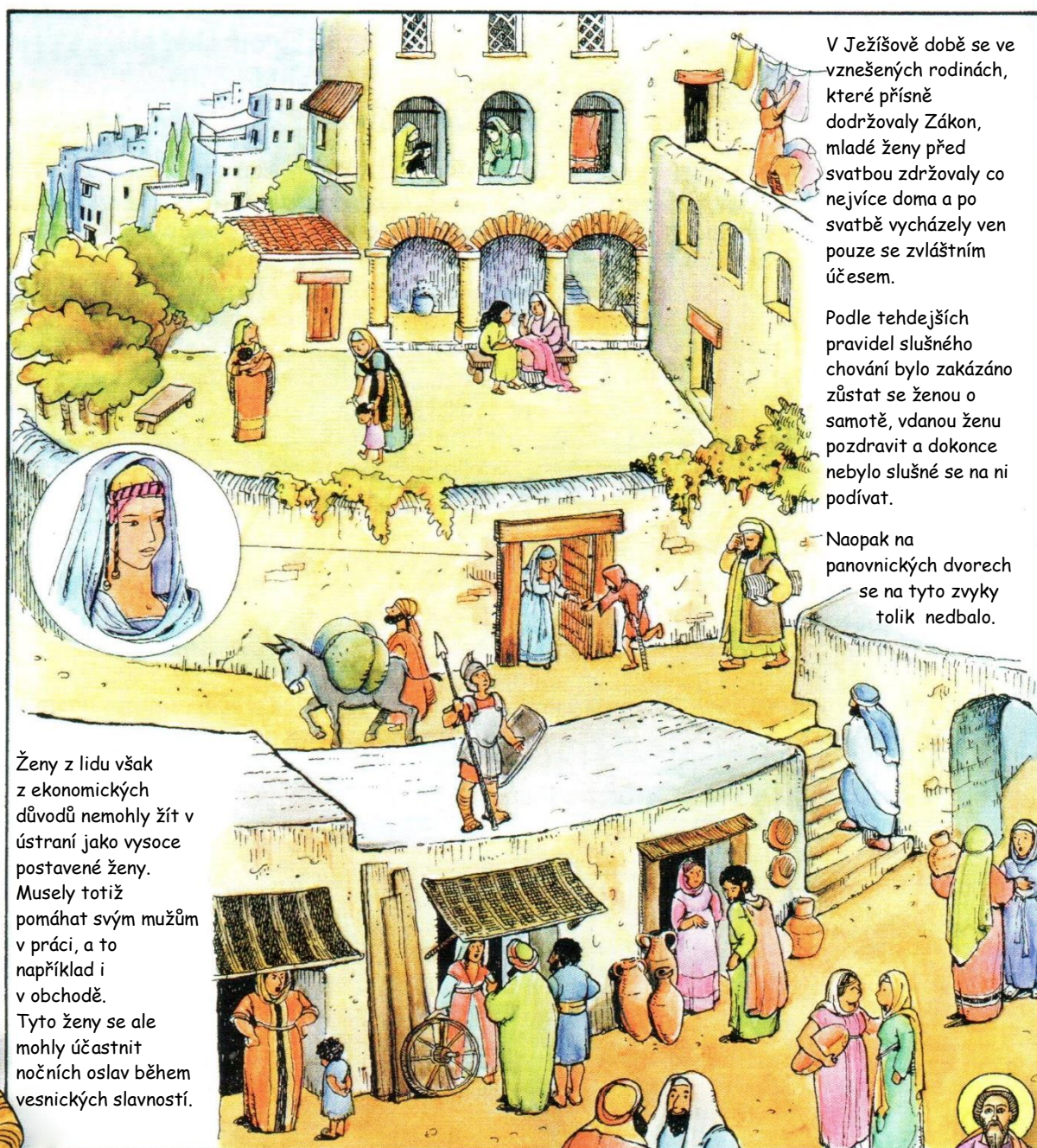
Josef se s velkou radostí oženil s Marií a vzal ji do svého domu. Nikdo to ještě neví, ale historie světa se brzy změní. To zvláště dítě, které se nazývá „Bůh nás zachraňuje“ a „Bůh je s námi“ bude počátek neuvěřitelného dobrodružství.

■ Maria se usmívá na Josefa.

Ženy v Ježíšově době

Jak asi vypadal Mariin život? Při bližším pohledu se postavení žen velmi podobá současným zemím na východě. Ve společenském dění nebyly ani tehdy ženy brány příliš vážně. V Ježíšově příběhu ale najdeme mnoho krásných ženských postav.

V Ježíšově době se ve vznešených rodinách, které přísně dodržovaly Zákon, mladé ženy před svatbou zdržovaly co nejvíce doma a po svatbě vycházely ven pouze se zvláštním účelem.

Podle tehdejších pravidel slušného chování bylo zakázáno zůstat se ženou o samotě, vdanou ženu pozdravit a dokonce nebylo slušné se na ni podívat.

Naopak na panovnických dvorech se na tyto zvyky tolik nedbalo.

Ženy z lidu však z ekonomických důvodů nemohly žít v ústraní jako vysoce postavené ženy. Musely totiž pomáhat svým mužům v práci, a to například i v obchodě. Tyto ženy se ale mohly účastnit nočních oslav během vesnických slavností.

Zkušenost

Hledání symbolů evangelistů

Každý ze čtyř evangelistů má svůj „znak“. Najdete je v mnoha křesťanských kostelích po celém světě. Možná jsou schovány i ve vašem kostele. Zkuste je schválně najít! ☺

ZNAMY EVANGELISTŮ

Matouš je symbolizován okřídleným mužem (nebo andělem), protože jeho evangelium začíná seznamem předků Ježíše jako Mesiáše.

Marek má u sebe okřídleného lva, protože jeho evangelium začíná kázáním Jana Křtitele na poušti, kde žila i divoká zvěř.

Lukáše symbolizuje býk s křídly: jeho evangelium začíná viděním Zachariáše v chrámě, kde se obětovala zvířata – býci a ovce.

Jan je symbolizován orlem, který létá do výšek, protože jeho evangelium začíná odvážným obrazem Ježíše jakožto Božího Syna: „Na počátku bylo Slovo...“ (Jan 1,1).

Na venkově panují odlišné zvyky než ve městě, protože těžká práce vyžaduje co nejvíce rukou.

Venkovské ženy nedodržovaly přísně zvyk zahalování hlavy.

V Palestině, stejně jako na celém Blízkém východě, dosahovaly dívky plnoletosti kolem 12 let a vdávaly se brzy. Sňatku předcházelo zasnoubení a sepsání smlouvy, v níž byla stanovena částka, která bude nevěstě vyplacena v případě rozchodu. Od této chvíle byla snoubenka nazývána nevěstou a v případě cizoložství potrestána smrtí.

Vdané ženy pracovaly na poli spolu se svým mužem a dětmi. Žena zde však nesměla zůstat sama. Na vesnici nebylo zvykem, že by se nějaký muž začal bavit s neznámou ženou.

Ženy chodily od domu k domu a prodávaly olivy.

Děvčata chodila pro vodu k prameni nebo ke studni.

Ženy chodily nakupovat na malé místní trhy.

Jak se dozvídáme o Ježíšově historii?

Příběh o Ježíši a jeho poselství se začal šířit, protože Mistrova kázání a činy naplňovaly posluchače úžasem. Když Ježíš opustil tento svět, jeho učedníci o něm dál vydávali svědectví mezi lidmi, které potkávali na ulicích, na trzích a na všech místech, kde se lidé shromažďovali. Postupem času Ježíšovi učedníci začali zapisovat vše, na co si vzpomněli, a jejich zápisky tvoří základ vyprávění o Ježíšově životě.

Evangelia a evangelisté

Knihy o Ježíšově životě, které napsali Matouš, Marek, Lukáš a Jan, se nazývají evangelia a dnes jsou součástí křesťanské Bible. Jsou to první čtyři knihy té části Bible, kterou křesťané nazývají Nový zákon.

Slovo evangelium pochází z řeckého slova, které znamená „dobrá zpráva“. Autoři evangelíí jsou často nazýváni evangelisty.

Proč psát texty o Ježíši

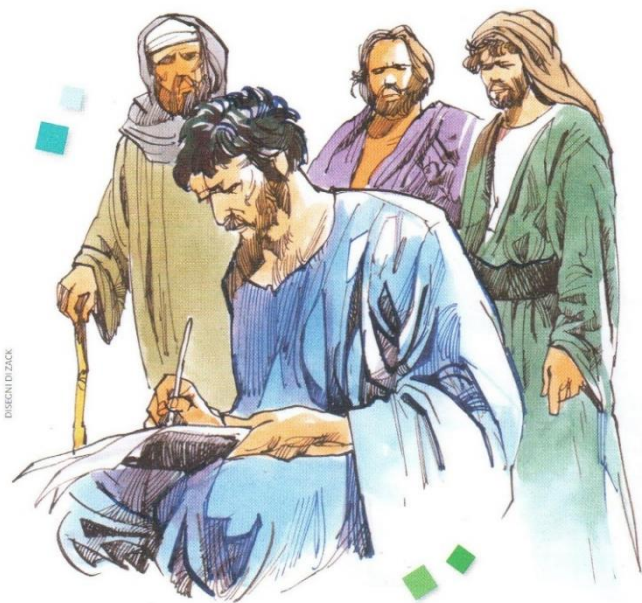
Ježíšovi učedníci psali to, co si pamatovali o svém Mistrovi, z mnoha důvodů:

- Lidé, kteří Ježíše osobně znali, stárli: bylo důležité nezapomenout to, co zažili.
- Ježíšovo poselství se šířilo stále více: bylo důležité předat novým křesťanům text, díky němuž by lépe poznali svou víru.
- Psaný text si každý mohl číst potají. To byla v počátcích dějin křesťanství velká výhoda, protože toto náboženství bylo postaveno mimo zákon.

Ježíš v dějinách

Existují i další starověké texty, které hovoří o Ježíši a spolu s knihami Nového zákona dosvědčují, že Ježíš skutečně žil, měl mnoho učedníků a byl zabit na příkaz římského místodržitele Piláta Pontského.

V knize nazvané Židovské starožitnosti, kterou napsal Josef Flavius nedlouho potom, kdy Ježíš žil, se píše: „V té době žil Ježíš, mudrc, který konal zázraky. Mnozí ho následovali. Když ho Pilát odsoudil k smrti na kříži, ti, kdo ho od počátku milovali, ho neopustili, a skupina křesťanů, která od něj přijala toto jméno, dodnes nezmizela.“ (Židovské starožitnosti 18,63-64).

Jediný syn

Malí a velcí,
pokorní i mocní,
nemocní a zdraví,
bohatí a chudí,
bílí, žlutí, černí, rudí,
ať už pocházejí odkudkoli,
bez ohledu na jejich původ:
Bůh o všech říká,
že jsou jeho milované děti.
Pro Boha je každý člověk
stejně cenný
jako jeho jediný syn.
O každého pečuje
jako o syna,
na kterého dlouho čekal.
Každému z nich
na zemi Bůh svěřuje
nějaký úkol.

Autoři:

Anna Peiretti – Bruno Ferrero

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 5/2021 – 2022 David Žofák.